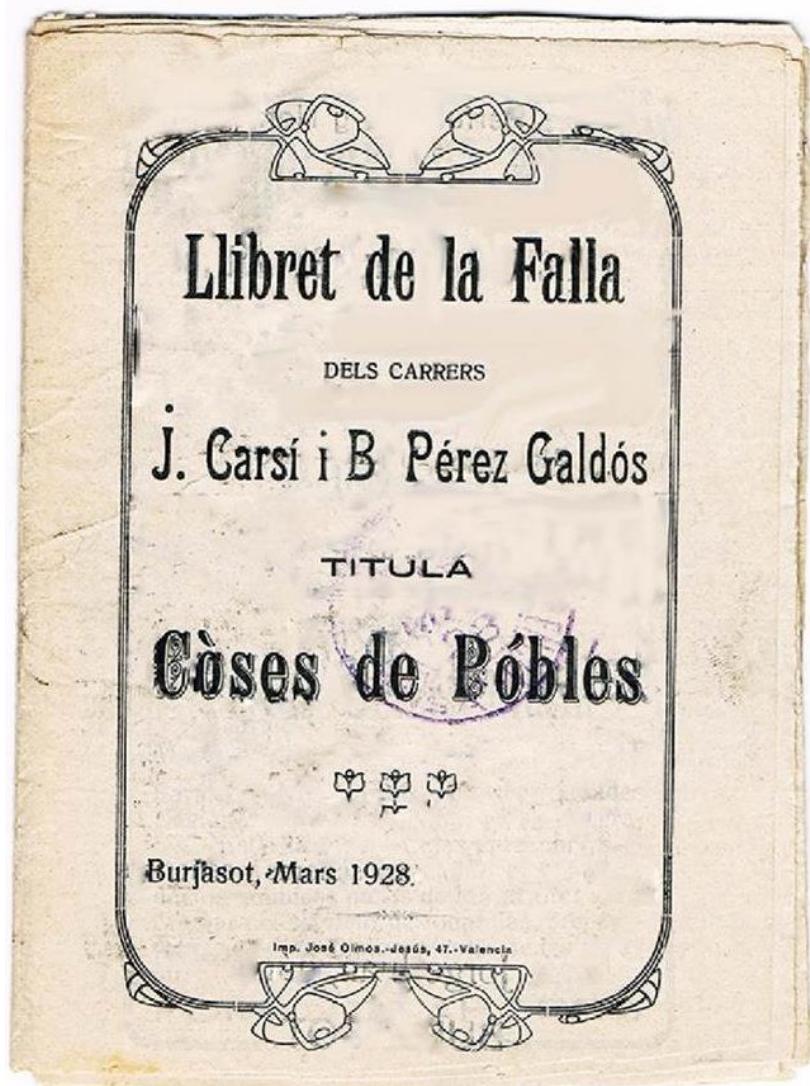

LLIBRET DE LA FALLA DELS CARRERS JOSE CARSÍ I B PÉREZ GALDÓS

BURJASOT, MARS 1928

Colección particular de Marina Ángel Ramos

Próxima apertura
de la
Fábrica de Muebles
Juan Báguena Cots

Blasco Ibáñez, núm. 73

BURJASOT

—♦—
Muebles de todas clases y estilos
Especialidad en Muebles
para despachos
Precios sin competencia

Explisació y relasió
de lo que conté la Falla

En el frontis

Eixa parella felís
que vòlta sense parar
en un *cabaret-academia*
ve a dependrer a ballar
el charlestón, el black bottom
y... tota serie de balls
desringlats, verlichinosos;
per això res té d'extrañ
que pòrtent els dos sombrero
lo mateix qu'en un distràs:
Un autobús y un trenvià,
símbol de velositat.

Al compàs d'una *charanga*
a la que dihuen *jazz-band*,
qu'es molt *chic* tòquen negres
però *ful* en músics blancs,
hui ballen hòmens y dònes,
si es qu'a això 's pòt dir ballar,
entre pitos, còlps de llanda,
campanes, ferrets, timbals,
fustes, que sònen com hòsos
en macabre sò chocant,
panderetes y sirenes,
cuernos y autres artifalls.

El director es Capsana;
un chicòt molt avispat
qu'està en el tercer de piano,
el que sòl compositar
y dirichir orquestines
que resulten trena-caps:
Sa batuta es safanòria,
un bombo son pedestal,
y atril, no 'l nesesita,
sosté el paper en la mà,
lo que farà creure a molts
mocaor per a torcar
la suor que cuan acaba
li chòrra de dalt lo cap.

Tòca per ahí en els sines
el *piano* y a quatre mans...
sempre que la sehua dòna
s'achunte per a acòmpañar
y cuan per la nit se chita,
sembla tòquen a arrebat
perque ensomfa en arpegios,
fugues y *galòps* finals...
Per tot asò hui corona
la falla q'así han plantat.

En el costat de la dreta

Chòchima la curandera
ya no sap ahon posar
els dinés que fregant panches
un dia y altre guañá,
en tant que les terafines,
la pols y una nihuá

de rates, son les visites
de les clíniques que hia.

Encara que pòse multes
nòstra digna Autoritat
es un mal que no s'acaba:
S'ha de ridiculizar
a vòrer si així se lògra
esta *plaga* al fi matar.

Cuán gran es la ignoransia
de qui no pòt alcansar
que una dòna que no liich,
ni escriu, ni sap quina ma
es la dreta, fasa cures
de les més fenomenals,
cuan lo que cura es la fe
que no sempre sòl curar.

Ahí la teniu pasta y frega
com qui fa una ensaimá
en la esquena d'eixe chic
handà qu'el fa rebentar
firant lo lleu per la boca,
la primer llet que mamá,
els gomos en fil y trompa
que un mal dia se tragá
sense voler el moñaco
y fins el budell cular
a cada apretó se li'n ix
pròxim ya a rebentlar.

Después del *sobò* resèptia
que se pose un *micapá*
de feche de sangrantana
y greix d'una aserp prensá;
damunt un refall d'estora

d'espart per a suchectar,
nugat en fil de cohet,
d'eixe que hia alquitrancat.

Per a *toma* que se prenga
un eixeròp fet d'alfals,
sireretes de pastor
y sebà dels quatre grans;
tot bullit en un peròl
qu'es presís siga de fanc
y per si li queda *algo*
després, en llòc de llaval,
fica una estrefinaora
y desembosa el foral.

Si en tot asò no rebenta,
perque té la pell de gat,
la curandera es fa rica,
perqu' el client es reclam.

Tot heu cura y té *farmasia*
en la que no pòt faltar
ademés de molta *herba*
trompes y ungles d'elefant,
cuernos de rinoseronte,
la pell de un caimà,
espines de liburò...
y altres *específics* grans.

Per tot asò els falleros
en breu la volen cremar
y així tenim la ilusió
de fer be a la humanitat.

En el costat de la esquerra

Encara que pòse multes
y castics l'Autoritat,

— 5 —

mentres no's ridiculise
esta ignoransia tan gran
que afortunament patixen
els meñs de la humanitat,
no s'acabarà en lo mon
les *vividores* que hia
qu'en complisitat de *ganchos*
d'adivinaores fan.

A Inés la pentinaora
qu'es de lo més ignorant
una gancho me la pòrta
a casa de la... *Madam*
y en la sesió sonambúlica
li adivine lo que fa
y lo que feu en un temps
cuan anaba a pentinar...

Clar que la infelís no veu
els fils y els auriculars
que amaga en lo mocaor
per a poder escoltar
les històries que li conten
dende'l cuarto del costat,
y la pòbra es torna bòcha
y té'l pèl erisonat...
en després sólita la *mosca*
y es queda sense sopar.

Torna un y altre dia
pa saber que pasará;
si l'ixirà la sòrt gròsa,
si li convé un paisá
que li fá molts *currucucos*
cuan está al balcó asomá,
si la vehina l'aprèsia,

quín menchar es el més sá,
en quina má deu rascarse...
y altre mil simplisitats,
a les que sempre contesta
eixe cap qu'está sangrant,
qui li fan creure a la imbèsil,
qui es el cap de Sen Chuán.

També's fa *tirar les cartes*
y el seu *oracul del añ*
vòl saber, mentres se burla,
la gancho que l'ha portat.

Pero ademés està crèdula
sense voler, ignorant,
tot heu conta a les amigues
y sens ducte es un *reclam*;
que si alguna se li riu,
cuan vòl ferse acompañar,
en canvi atres afloren
vore prodichi tan gran,
saber lo que dehuen fer
tant per a be com p'a mal,
tocarli al *gat de la sòrt*
el llom que té estorufat
de vòrer la calavera,
que del susto el fa pixar.

Per això en esta falla
que pronte s'ha de cremar,
ham cregut qu'es nòstre deurer
l'assunt ridiculizar.

En darrere

Policarpio es peixaor,
pero de fama mondial.

igual peixca una *merlusa*
qu'una anguila com el bras;
ademés don *Juan Tenorio*
es sens dubte al seu costat
un chiquet de volquerets,
de tots, el més tèndre infant,
inosent com papallona
qu'es crema en la llum, voltant.

Té una caiguda de ulls
y altra de morro y de nas,
que a les viudes *encandila*
y a les casaes fa *chas*.

Cuan agafa els aparells
y a la sequia va a peixcar,
sempre s'empòrta darrere
alguna pòbra *casá*
p'a que li agafe l' anguila
o lo que s'enganche al am;
a vòltes una espardeña
li sòlta una *espardeñá*
que no te ganes en dses
d'eixir en caña a peixcar.

¡Pòbre! ¡Pòbre Policarpio!
que se l' empòrta *casá*
pea que li case la peixca
que a *casa* pensa portar!
«No te fies de les dones
mes que les vèches plorar...»
No li convé aquell *spòrt*;
deu fer cas d'este cantar.

A este vell fan ridícul
que pòrta el moño tintat
y que presumix de chove
mol't pronte el vorán *cremat*.

Refrans pintats en els baixos

Díguesme n qui vas y te diré qui eres.
Qui va 'n un borracho heu ha de ser
y el beure l' ompli 'l cap de mil quimeres:

unes voltes mansos y atres fieres,
son víctimes y esclaus d' este plaer.

Igual s' abrasen a un aca
com se omplin la bolchaca
de colilles qu' han plegat.
Dins del café fan soroll
y se fiquen en un toll,
per lo molt que ya han regat
y després la faramalla
els pren per ninots de falla.

*El que va en un tonto al añ tonto y
mich.*

Te aconselle, primo, tingues molt present,
mentres atre mencha, tú eres el que frich
y aquell qu' heu sapia o qu' asó hui llich
a la feua còsta, quedará rient...

Els tontos de veres,
més o menos *peres*,
¡qué llástima 'n fan!
s' els rifen les chiques
polides, boniques
y ells... tan-ta-ran-tan...
U pòrta el floró
y l' altre el caixó.

Qui siga bobo que s' espavile.

La plaga 's convertix en pèst;
asó pronie hia qui heu *file*.
Lo mateix así qu' en Chile,
del bobo viu el qu' es llèst.

¡Qué bona es la vida
sense treballar!
Si algú no's convida,
feuse convidat;
vengau dèsimis, *herba*,
o inglent milagros;
treball es... monserga.
¡Va que fer el gos!

Tots al sac y el sac en tèrra.
Això sòl freqüent pasar:

Cansóns de nostra falla

De música 't fiu gran mestre,
per aixó en tú me casí;
pero vech que no aprofites
pea bufar ni un cornetí.

Calla, no sigues guasa,
¡tú m' has pres per carabasa!
No seguixques per ahí,
perque 'm cremiarás al fi.

A ella l' importa un pico
el ballar en ell y units,
pues com té ball de Sen Vito,
disimula els tremolins.

Calla, no sigues guasa, etc.
No vaches á curanderes,
qu' aixó es cosa d' ignorantis;
si algúns se curen de chamba,
altres se pòsen més malis.

Calla, no sigues guasa, etc.

Cansó de Falla

Música de Armando Bernat

Moderato

Piano

mas - tre per axo en tu ma - si Pe - ro vech que no apro - fi - les Pea bu -

Estrambolí

far mun cor - ne - ti ca - la no sl - gues qua - sa Tu mites jures per ca - pa -

2a VEZ
ba - sa No se - guan - gues per ahí
Por - que m cre - ma - ras al fi

2º VEZ

Es propietat.

Prohibida la reproducció.

Confitería y Pastelería "LOS SILOS"

LUIS CRESPO

Variado surtido en todos los artículos pertenecientes al ramo.—Exquisito gusto en los encargos propios de bodas y bautizos

Plaza de Emilio Castelar, 6.

BURJASOT

Ultramarinos Olimpia
María Cruelles

BURJASOT

PELUQUERÍA

DE

José Cardona

(antes Vicente Muñoz)

Servicio esmerado

Jorge Juan, 62

BURJASOT

RICARDO PASTOR MUÑOZ

Maestro de Molinería

CARPINTERÍA PLANA

Precios sin competencia

José Carsí, P H

BURJASOT

FARMACIA

Tomás García Marín

Mendizábal, 33 :- BURJASOT

Farmacia bien surtida en especialidades Nacionales y Extranjeras, Aguas minerales.—Esterilizados.—Cajas para partos.—Oxígeno puro.—Suero.—Vacunas.—Productos químicos puros de las mejores marcas para el servicio de todas las preparaciones. A todos los clientes se les obsequiará con tikets

FOMENTO AHORRO

GRAN CAFÉ PINAZO

a cargo de

MARIANO CERVELLERO GASTRO

Café, licores, jarabes, aperitivos y chocolates
Especialidad en helados. Servicio esmerado y económico
para Bodas y Bautizos.

Jardín Chalet de Federico

(frente Estación)

Flores y plantas de todas clases
Especialidad en RAMOS Y CORONAS

BURJASOT

Ciclistas

Bicicletas, accesorios y piezas de recambio, los
encontraréis de inmejorables calidad y economía,
en la casa

E. VEGA RISET

Calle de Mariano Aser, (antes de la Noria) 1

BURJASOT

Bicicletas «La Torpille», «Filvitt»
y otras marcas.

Bicicletas de niño y turismo

Se acabaron las fallas...
hasta el año próximo

¿Que hará Vd. ahora para distraer
sus ratos de ocios sin que su bolsillo
se resienta?

¿Quiere Vd. un medio práctico y
sencillo, al alcance de todos?

Disponga sólo de **30 céntimos** semanales, y suscríbase a
las novelas por entregas publicadas por

EDITORIAL DUCINEA

Sevilla, 30; VALENCIA, cuyos títulos
son

“La venganza del soldado”

“EL DUENDE DE LA CORTE”

Con ello logrará Vd. reunir novelas
muy interesantes y las más cortas en
su género, y su dinero le será devuelto
íntegro, pues los muebles, relojes, ca-
denas, artículos de aseo, que sin ningún
gasto le da la casa al final de la obra,
valen tanto como lo que paga Vd. por
la novela.